

Dosarul nr. 2ra-308/21

Prima instanță: (Judecătoria Strășeni, sediul Călărași) E. Lupan

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) I. Secrieru, V. Mihaila, Iu. Cotruță

Î N C H E I E R E

24 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Luca Alina, reprezentată de avocatul Țmocno Ina,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Luca Alina împotriva lui Luca Sergiu cu privire la modificarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor, încasarea sprijinului material în favoarea fostului și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2020, prin care s-a admis apelul declarat de Luca Sergiu, s-a casat hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 03 iunie 2020 și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 16 ianuarie 2020, Luca Alina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Luca Sergiu cu privire la modificarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor, încasarea sprijinului material în favoarea fostului soț și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a menționat că prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 18 decembrie 2017, s-a desfășurat căsătoria încheiată cu Luca Sergiu și totodată s-a dispus încasarea de la Luca Sergiu a pensiei pentru întreținerea copilului minor, XXXXX, în mărime de 1 000 lei lunar până la atingerea majoratului de către copil.

De asemenea, reclamanta a specificat că după desfacerea căsătoriei, a observat abateri în dezvoltarea copilului, iar prin certificatul din 11 iulie 2018, a fost încadrat în grad de dizabilitate sever, fapt ce necesită îngrijire terță și ocupația cu specialiști, care este una costisitoare.

Reclamanta Luca Alina a solicitat modificarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor stabilită prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 18 decembrie 2017, până la 2 000 lei lunar, încasarea sumei de 500 lei

lunar cu titlu de sprijin material în favoarea fostului soț și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 03 iunie 2020, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Luca Alina.

S-a modificat cuantumul pensiei pentru întreținere în sumă bănească fixă, pentru copilul minor XXXXX, în mărime de 1 000 lei lunar stabilită prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 18 decembrie 2017.

S-a încasat de la Luca Sergiu în beneficiul Alinei Luca pensia pentru întreținerea copilului minor XXXXX, în mărime de 1 500 lei lunar, începând cu 16 ianuarie 2020 și până la atingerea majoratului de către copil.

S-a încasat de la Luca Sergiu în beneficiul Alinei Luca pensie în sumă bănească fixată pentru întreținerea fostului soț, care necesită sprijin material, ocupat cu îngrijirea copilului comun cu dizabilități în mărime de 500 lei, achitată lunar, începând cu 16 ianuarie 2020 și până la atingerea majoratului de către copil.

S-a încasat de la Luca Sergiu în beneficiul Alinei Luca suma de 1 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, acțiunea s-a respins.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2020, prin care s-a admis apelul declarat de Luca Sergiu, s-a casat hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 03 iunie 2020 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Luca Alina.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că soluția dată de către instanța de fond contravine circumstanțelor cauzei și normelor legale aplicabile speței.

Astfel, instanța de apel a stabilit că în prezenta speță, obiectul litigiului constituie modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor, XXXXX, stabilită prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 18 decembrie 2017, prin care s-a desfăcut căsătoria încheiată între Luca Sergiu și Luca Alina la 17 decembrie 2014 la Primăria s. Tănătari, r. Căușeni, înregistrată sub nr. 20, s-a stabilit domiciliul copilului minor XXXXX cu mama Luca Alina, s-a încasat de la Luca Sergiu în beneficiul Alinei Luca pensia de întreținere a copilului minor XXXXX, în sumă bănească fixă în mărime de 1 000 lei lunar începând cu 25 iulie 2017 și până la atingerea majoratului de către copil și s-a încasat de la Luca Sergiu în beneficiul Alinei Luca, pensia de întreținere a mamei care îngrijește copilul comun în mărime de 500 lei lunar începând cu 25 iulie 2017 și până la atingerea copilului a vârstei de 3 ani dacă nu se va schimba situația.

De asemenea, instanța de apel a specificat că la data pronunțării hotărârii instanței de judecată din 18 decembrie 2017, la solicitarea cuantumului pensiei de întreținere, a fost invocat faptul că copilul suferă de o boală de la naștere, adică la acel moment se cunoștea cu certitudine despre dizabilitatea fiului, iar faptul că, copilul minor XXXXX din cauza afecțiunii din copilărie, începând cu data de 11 iulie 2018, nu constituie schimbare a stării materiale și familiale a condițiilor de trai a mamei copilului minor, prin prisma prevederilor art. 110 din Codul familiei.

Or, în virtutea Legii privind sistemul public de pensii, nr. 156 din 14 octombrie 1998, copilul beneficiază de pensie de dizabilitate.

La fel, instanța de apel a reținut că la materialele cauzei lipsesc careva probe că situația materială a Alinei Luca s-a schimbat, a avut careva venituri anterior, or la actele cauzei a fost anexată copia contractului individual de muncă nr. 26 din 01 august 2019, în temeiul căruia a fost angajată în calitate de asistent parental, fiind remunerată în acest sens.

La caz, invocarea schimbării situației materiale în lipsa probelor pertinente, concludente și utile, nu poate fi reținut ca temei de modificare a cuantumului pensiei de întreținere, prin stabilirea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor în sumă bănească fixă în conformitate cu prevederile art. 76 din Codul familiei, din motiv că prevederile art. 76 din Codul familiei sunt aplicabile doar la etapa stabilirii cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, pe când modificarea cuantumului pensiei de întreținere stabilită de instanța judecătorească poate avea loc doar în condițiile prevăzute expres la art. 110 din Codul familiei, și anume în cazul în care situația materială sau familială a unuia din părinți s-a schimbat, condiție însă ce nu se atestă la caz.

La 09 ianuarie 2021, Luca Alina, reprezentată de avocatul Țmocno Ina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurenta Luca Alina, în motivarea recursului a menționat că la examinarea cauzei, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

De asemenea, a menționat că modificarea cuantumului pensiei de întreținere nu trebuie să favorizeze interesele unui copil în detrimentul altuia, mărimea acesteia trebuie să fie una rezonabilă și echitabilă, determinată în exclusivitate de instanța de judecată a cărei discreție decizională nu trebuie să depășească cadrul legal pertinent.

În acest sens, recurenta a specificat că în cererea de chemare în judecată a invocat acordarea copilului minor a gradului de dizabilitate sever din cauza afecțiunii din copilărie, începând cu 11 iulie 2018, precum și contractul individual de muncă din 01 august 2019, prin care a fost angajată în calitate de asistent personal pentru îngrijirea copilului, ceea ce cu certitudine constituie schimbare a stării materiale și de familie.

Astfel, salariul de 2 100 lei nu este suficient pentru a acoperi cheltuielile esențiale ale copilului.

La 25 ianuarie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către Luca Sergiu la 31 ianuarie 2021, conform avizului de recepție (f.d. 148).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 10 noiembrie 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 09 ianuarie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea

statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Luca Alina, reprezentată de avocatul Țmocno Ina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Luca Alina, reprezentată de avocatul Țmocno Ina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh